

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. októbra 2008 v Bratislave, v trestnej veci proti obžalovanému **J. J.**, pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné rozhodol

t a k t o :

Podľa § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, trestná vec obžalovaného J. J. pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, vedená na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 1T 13/05, sa tomuto súdu **n e o d n í - m a.**

O d ô v o d n e n i e :

Obžalobou Krajského prokurátora v Trnave zo dňa 21. septembra 2005, č. 2 Kv 45/03, podanej Krajskému súdu v Trnave dňa 23. septembra 2005, je obžalovaný J. J. trestne stíhaný v bode 1/ pre trestné činy sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák., v bodoch 2/ až 5/ a 7/ až 10/ pokračovací trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák., v bodoch 6/ a 11/ pokračujúci trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a v bodoch 12/ a 13/ pokračovací trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti vyššie citovanej obžaloby.

V nadväznosti na to obžalovaný J. J. svojim podaním zo dňa 29. septembra 2008 požiadal o odňatie veci Krajskému súdu v Trnave a prikázanie inému krajskému súdu. Svoj návrh odôvodnil v podstate tým, že predseda senátu JUDr. Pavol Sládok pôsobil v konaní tak, že zasahoval do jeho nestrannosti a nezávislosti a hrozí obava, že mohol pôsobiť aj na ostatných sudcov Krajského súdu v Trnave. Pri konkretizácii svojho návrhu uviedol, že menovaný sudca po obdržaní ospravedlnenia obžalovaného o nemožnosti účasti na hlavnom pojednávaní z dôvodu ochorenia, si preveroval túto skutočnosť osobným telefonickým kontaktom na adrese bydliska jeho ošetrojúcej lekárky MUDr. J. Ž., pričom sa vyjadroval

o jeho vine resp. nutnosti odsúdenia. Takýmto konaním sa sudca dopustil nie len zásahu do práv obžalovaného, ale aj neprimeraného zásahu do súkromia uvedenej lekárky.

Keďže obžalovaný vzniesol generálnu námietku zaujatosti voči sudcom Krajského súdu v Trnave, predseda senátu tohto súdu predložil predmetnú trestnú vec spolu s vyjadreniami všetkých sudcov krajského súdu dňa 13. októbra 2008 na rozhodnutie o tejto námietke Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky .

Podľa konštantnej súdnej praxe sa generálna všeobecná námietka zaujatosti vznesená procesnou stranou proti všetkým sudcom konkrétneho súdu, považuje za návrh na delegáciu podľa § 25 Tr. por. účinného do 1. januára 2006. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade takéhoto návrhu obžalovaného preskúmal predložený spisový materiál a zistil, že návrh na odňatie a prikázanie veci nie je dôvodný.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa, o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia dôležitými dôvodmi sú predovšetkým také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa ako súdom miestne príslušným. V zmysle citovaného ustanovenia sú teda dôležitými dôvodmi predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, zásadu ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov, dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu, čo najrýchlejšie prerokovanie a rozhodnutie veci.

Pri úvahách, či v konkrétnom prípade sú dané dôležité dôvody odňatia a prikázania veci, treba hodnotiť všetky do úvahy prichádzajúce argumenty pre takýto postup a v ich vzájomnej súvislosti. Pritom dôvody na odňatie a prikázanie veci čo do opodstatnenosti a závažnosti musia byť zrovnateľné s významom ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992 výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva

to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého – „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon“.

Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t.j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené tak závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú zrovnateľné s ústavnou zásadou príslušnosti súdu v zmysle jej článku 48 ods. 1.

V danom prípade takéto dôvody obžalovaný J. J. vo svojom návrhu na odňatie a prikázanie veci z 29. septembra 2008 neuviedol a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu. V návrhu uvádza, že predseda senátu krajského súdu JUDr. Pavol Sládok sa mal v telefonickom rozhovore s ošetrojúcou lekárkou vyjadriť o jeho vine a potrebe odsúdenia a preto nemá voči nemu dôveru, a keďže menovaný sudca by mohol pôsobiť aj voči ostatným sudcom krajského súdu, navrhuje vec tomuto odňať.

Obžalovaný vo svojom podaní neuviedol teda žiadne právne relevantné námietky voči konkrétnym ďalším sudcom Krajského súdu v Trnave. Svoju všeobecnú námietku, že má pochybnosti o nestrannosti tohto krajského súdu pre vyjadrenie sa predsedu senátu JUDr. Pavla Sládoka, nepodložil žiadnou konkrétnou skutočnosťou alebo dôkazom, ktoré by mohli v danom prípade spochybňovať objektivitu a nestrannosť členov senátu, ktorí budú v predmetnej veci rozhodovať, resp. i ostatných sudcov tohto súdu. Navyše súčasťou spisu je aj vyjadrenie všetkých sudcov Krajského súdu v Trnave (č.l. 1425 až 1428), ktorí sa zhodne vyjadrili, že v predmetnej veci sa necítia byť zaujatí, odsúdeného nepoznajú, a teda nemajú k nemu žiaden pomer, ktorý by odôvodňoval ich zaujatosť.

Z relevantných častí trestného spisu nepochybne vyplýva, že hlavné pojednávanie bolo potrebné opakovane (celkovo šesť krát) odročovať resp. rušiť, pričom päťkrát bola dôvodom údajná opakovaná práceneschopnosť obžalovaného:

- hlavné pojednávanie s určeným termínom na 24. septembra 2007 (pondelok) bolo odročené na základe potvrdenia o práceneschopnosti obžalovaného doručeného súdu dňa 21. septembra 2007 (piatok) s uvedením začiatku práceneschopnosti od 20. septembra 2007,

- hlavné pojednávanie určené na deň 14. novembra 2007 (streda) bolo odročené na základe potvrdenia o práceneschopnosti obžalovaného doručeného súdu dňa 12. novembra 2007 (pondelok) s určením začiatku práceneschopnosti od 7. novembra 2007,

- termín hlavé pojednávanie určený na 17. decembra 2007 (pondelok) bol zrušený na základe potvrdenia obžalovaného o práceneschopnosti doručeného súdu dňa 13. decembra 2007 (štvrtok) s vyznačením začiatku práceneschopnosti dňom 10. decembra 2007,

- hlavné pojednávanie určené na deň 30. januára 2008 (streda) bolo odročené na základe toho istého potvrdenia o práceneschopnosti ako v predchádzajúcom prípade doručeného súdu dňa 25. januára 2008 (piatok),

- hlavné pojednávanie určené na 1. októbra 2008 (streda) bolo odročené na základe faxovej správy obžalovaného (č.l. 1415) z 26. septembra 2008 (piatok) a následne doručeného potvrdenia o práceneschopnosti súdu dňa 29. septembra 2008 (pondelok) s vyznačením začiatku práceneschopnosti dňom 25. septembra 2008 .

Všetky potvrdenia o práceneschopnosti obžalovaného sú označené pečiatkou MUDr. J. Ž. praktickej lekárky dospelých v H., okrem jedného potvrdenia a to z 25. septembra 2008, ktoré je prepečiatkované zastupujúcim lekárom MUDr. F. S..

Dňa 19. decembra 2007 zaslal predseda senátu MUDr. J. Ž. praktickej lekárke pre dospelých v H. (č.l. 1400) list so žiadosťou o oznámenie, aké zdravotné problémy bránili obžalovanému J. J. dostaviť sa na hlavné pojednávanie dňa 17. decembra 2007.

Vzhľadom na to, že predseda senátu v súvislosti s opakovanými ochoreniami obžalovaného ani po viac ako deviatich mesiacoch nedostal správu od jeho ošetrojúcej lekárky (požadovanú listom zo dňa 19. decembra 2007) s touto sa telefonicky spojil a požadoval už pred tým písomne žiadanú informáciu. Takýto postup predsedu senátu, z hľadiska zabezpečenia riadneho a čo najrýchlejšieho priebehu súdneho konania, bol správny a celkom legitímny.

Z úradného záznamu zo dňa 26. septembra 2008 (č.l. 1416) vyplýva, že predseda senátu telefonickým dopytom na MUDr. Ž. zistil, že potvrdenie o práceneschopnosti zo dňa

25. septembra 2008 nevystavovala ona z dôvodu čerpania dovolenky, ale jej zastupujúci kolega.

Z uvedeného prehľadu priebehu súdneho konania je nepochybne zrejmé, že obžalovaný J. J. opakovane ochorel, v štyroch prípadoch relatívne krátku dobu pred určenými termínmi hlavného pojednávania, pričom ospravedlnenia a potvrdenia o práceneschopnosti zasielal súdu spravidla iba jeden alebo najviac dva pracovné dni pred termínom hlavného pojednávania. Na základe takýchto skutočností nepochybne vznikajú pochybnosti zakladajúce indície o možnej účelovosti jeho konania s cieľom spôsobiť prieťahy v konaní.

Tvrdenia obžalovaného o porušení zásady prezumpcie neviny sa javia ako čisto subjektívne a bez reálneho základu, a to nie len z pohľadu vyššie uvedených okolností, ale aj z pohľadu obsahu žiadosti predsedu senátu zo dňa 19. decembra 2007, zaslanej MUDr. J. Ž.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 na odňatie veci Krajskému súdu v Trnave a jej prikázanie inému krajskému súdu, ako sa toho dožadoval obžalovaný J. J..

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa § 25 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 rozhodol tak, že trestnú vec odsúdeného J. J. vedenú na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 1T 13/2005 tomuto súdu neodníma.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 22. októbra 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíchová

